

Kúria

végzése

Az ügy száma: Bfv.II.24/2020/7.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: . Molnár Gábor Miklós a tanács elnöke
 . Somogyi Gábor előadó bíró
 . Scholtz Hilda bíró
Az eljárás helye:
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2020. június 18.
Az ügy tárgya: kiskorú veszélyeztetésének büntette
Terhelt: ...
Első fok: Járásbíróság, 7.B.367/2017/62., ítélet,
 2019. május 8., tárgyalás
Másodfok: Törvényszék, Bf.209/2019/4., ítélet,
 2019. szeptember 27., nyilvános ülés
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt ... ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Nagykanizsai Járásbíróság 7.B.367/2017/62. számú, illetve a Zalaegerszegi Törvényszék mint másodfokú bíróság Bf.209/2019/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

- [1] I. 1. A Nagykanizsai Járásbíróság a 2019. május 8. napján meghozott és kihirdetett 7.B.367/2017/62. számú ítéletével ... terheltet bűnösnek mondta ki 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntetében [Btk. 208. § (1) bekezdés]. Ezért őt - halmazati büntetésül - 1 év 4 hónap szabadságvesztésre, 5 év fiatalkorúakkal való foglalkozást megvalósító pedagógusi, nevelői és gondozói tevékenységtől való foglalkozástól eltiltásra, és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Akként rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és abból a terhelt

legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság B.XIV.10.085/2016/7. számú ítéletével a terhelttel szemben kiszabott 1 év 8 hónap -végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztés utólagos végrehajtását.

- [2] A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Zalaegerszegi Törvényszék a 2019. szeptember 27. napján meghozott és kihirdetett Bf.209/2019/4. számú ítéletével a szabadságvesztés tartamát 2 év 4 hónapra, a foglalkozástól eltiltást végleges hatályúra, a közügyektől eltiltás tartamát 5 évre súlyosította; egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás a következő:
... terhelt 2017. január 16-tól 2017 márciusáig a ... **javítóintézet** nevelői beosztásban dolgozott az egyes csoportban. 2017. március 9-én munkaidejének lejártá után az esti órákban bement a másik csoportba, ahol **személy 1** növendéket kereste. Az ott szolgálatot teljesítő nevelő engedélye nélkül a mosókonyhába hívta **személy 1**et és beszélgetni kezdett vele. Ennek során megkérdezte, hogy a 17 éves **személy 2** tanuló az ő testvére-e, mert a terhelt bejelölte őt a Facebookon. **személy 2** valóban **személy 1** testvére, így beszélgetni kezdtek róla. ... terhelt megjegyezte, hogy **személy 2**nek jó teste van, meg szeretne vele ismerkedni, és megkérdezte, hogy mekkora a nemi szerve, borotválja-e és folytat-e homoszexuális viszonyt valakivel. **személy 1** a kérdésekre kitérő válaszokat adott, majd a történeteket jelezte nevelőjének. Az intézet vezetője ezt követően vizsgálatot indított, amelynek során kiderült, hogy a terhelt több növendéknek tett homoszexuális jellegű célzásokat, fürdéskor rendszeresen bejárt a zuhanyzóba és ruhátlan testüket, nemi szervüket bámulta.
- [4] A terhelt 2017. március elején ismét szolgálaton kívül felment az egyes csoportba és felajánlotta az éppen szolgálatban levő nevelőnek, hogy amíg cigarettázik, felügyel a növendékekre. Ezen idő alatt a 2002. február 28-án született, tehát a cselekmény idején 15 éves **sértett 1** WC-re kéredezkedett ki. ... terhelt utána ment, a mosdóban a kezét megfogva visszatartotta és azt kérdezte tőle, hogy „mi az elképzelésed velem kapcsolatban kisfiam? Tudnál-e közelebbi kapcsolatba lépni velem?” **sértett 1** a közeledést szóban elhárította, de ... terhelt nem engedte ki a mosdóból. Felszólította, hogy húzza fel a pólóját, mutassa meg milyen izmos a hasa. Arra is kérte, hogy mutassa meg neki a lágyékát, a nemi szervét. **sértett 1** ezt megtagadta és kérte a terheltet, hogy engedje ki. ... terhelt azonban elé állt, a kezét az ajtófélfának támasztotta és igyekezett megakadályozni a sértettet, hogy kimenjen a helyiségből. Közben nyomatékosan megismételte az előbbi kérését, majd a növendék felé nyúlt és megkísérelte lehúzni a nadrágját. **sértett 1** ellökte a terhelt kezét, hirtelen kibújt a terhelt hóla alatt és kimenekült a helyiségből.
- [5] 2017. március 8-án ... terhelt behívta a raktárba **személy 3**at és **sértett 1**et, majd felszólította őket, hogy mutassák meg neki a hasizmukat és a combjukat. Ekkor mindketten kimenekültek a raktárból. Aznap este a terhelt a fürdőszobába is bement, amikor **sértett 1** és **személy 3** fürödtek és felszólította őket arra, hogy felé fordulva zuhanyozzanak. Mivel a növendékek tiltakoztak ez ellen, kiment a helyiségből.
- [6] Ez 2017. március 9-én is megismétlődött, amikor **sértett 1** egyedül fürdött. **sértett 1** kérte a terheltet, hogy menjen ki, ... terhelt azonban közeledni kezdett felé. Ennek az vetett véget, hogy **személy 3** belépett a fürdőszobába.
- [7] 2017. március 9-én ... terhelt a csoportszobából kiküldte a 2001. augusztus 20-án született, 16 éves **sértett 2**t, hogy a fürdőszobában törölje le az ablakot. Miután a növendék kiment, a terhelt utána ment és felszólította, hogy „simogasd egy kicsit ... bácsit!” **sértett 2** ekkor megmasszírozta ... terhelt vállát, miközben a gyanúsított azt kérdezte tőle, hogy „hol simogatnád meg ... bácsit?” és kérte, hogy tovább simogassa. Ezzel arra utalt, hogy a sértettel homoszexuális kapcsolatot létesítene. Még aznap a folyosón megsimogatta **sértett 2** karját és vállát, valamint 3-4 alkalommal **sértett 2** után is bement a fürdőszobába, ahol a sértett nemi szervét nézte. A sértett felhívta a terheltet a fürdő elhagyására, aminek a terhelt nem tett eleget.

- [8] ... terhelt magatartásával súlyosan megsértette a foglalkozása szabályait, a 2011. évi CXCV. törvény 46. § (2) és (3) bekezdés f) pontjában, a 62. § (1) bekezdés g) pontjában, a 2013. évi CCXL. törvény 343-344. §-ában, az 1/2015. (I.14.) EMMI rendelet 26. § (1) bekezdés c) és d) pontjában foglalt rendelkezéseit, valamint a munkaköri leírásában foglaltakat.
- [9] A terhelt cselekményével veszélyeztette kk. **sértett 1** és kk. **sértett 2** erkölcsi és érzelmi fejlődését, kötődési képletét, a szociális faktorok iránti bizalmi szükségletük megélését és torz azonosítási mintát közvetített feléjük.
- [10] **II. 1.** A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt, melyben annak a törvény szerinti okát (Be. 649. §) nem jelölte meg, csupán a Be. 648. § a) és b) pontjára hivatkozott. Érdemben a jogerős ítélet megváltoztatását, és elsődlegesen a terhelt felmentését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, harmadlagosan a terhelt büntetésének enyhítését, a szabadságvesztés és a végleges hatályú foglalkozástól eltiltás tartamának mérséklését kérte.
- [11] A felülvizsgálati indítvány indokolása szerint az eljáró bíróságok nem kutatták fel az összes bizonyítékot, tanúkat nem idéztek, a védő által felkért szakértőt nem hallgatták meg, valamint a védelem bizonyítási indítványait elutasították vagy nem vették figyelembe, és ennek eredményeként hiányos és erősen szubjektív mérlegeléssel megalapozatlan tényállást állapítottak meg. Indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget.
- [12] Az indítvány szerint súlyos eljárási szabálysértés valósult meg azáltal, hogy ... szakértő-tanút mellőzte a bíróság, a szakértők véleményét indokolás nélkül nem ütköztette, ... helyett nem rendelt ki más szakértőt, és a véleményével kapcsolatos aggályokat nem tisztázta. Ugyancsak nem tisztázta, hogy a történetek miatt fennállt-e a sértettek értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődésének veszélyeztetése. A terhelttel és védőjével szemben annak ellenére szabtak ki rendbírságot, hogy a bíróság munkáját nem akadályozták. Az ügyet elfogultan bírálták el, elfogultsági indítványukat alaptalanul utasították el, és még az indítvány elutasítása előtt érdemi tárgyalást tartottak. A másodfokú tanács elnöke korábban három védői indítványt is elutasított, ennek ellenére részt vett az ügydöntő határozat meghozatalában is. A másodfokú „tárgyaláson” az ügyész nem vett részt, annak ellenére, hogy az elsőfokú ítélet ellen súlyosításért fellebbezett. A másodfokú bíróság nem foglalkozott a fellebbezési eljárásban bejelentett perdöntő bizonyítékkal sem.
- [13] Az ítélet csak a sértettek egyoldalú, előre egyeztetett előadásán alapszik. Annak indokát sem adta a bíróság, hogy a külső tanúk vallomását miért nem fogadta el. A sértettek nevetgéltek a tárgyaláson. Előadásuk nem lett volna elfogadható. Azért vallottak a terhelt ellen, mert ezzel akarták megalapozni későbbi kedvezményeiket. A bíróság négy mozzanatot rótt a terhelt terhére, ezek közül objektív bizonyíték egyikre sincs. Egy esetben az érintett sértett sem állította azt, egy esetben pedig a bíróság előtt már nem emlékezett arra.
- [14] Ezt követően a védő felsorolta azt a nyolc tény, amelyet a bíróságnak - a sértettek egyoldalú előadása helyett - alapul kellett volna vennie. Ugyancsak felsorolt több körülményt, amire tekintettel a bíróság ... szakvéleményét nem fogadhatta volna el. Hivatkozott arra, hogy az eljárásban kérte annak a bizonyítékok köréből való kizárását. A bíróság azonban ezen indítványát nem értékelte, és a szakvéleményt elfogadta annak ellenére, hogy a védő által felkért szakértő megállapította, miszerint az abban foglalt következtetéseket nem lehetett volna levonni. A feloldhatatlan eltérésre tekintettel a bíróságnak új szakértőt kellett volna kirendelnie.
- [15] Sem aggálytalan szakvélemény, sem tanúvallomás nem támasztja alá, hogy a terhelt közeledett volna a kiskorúak felé, és torz azonosítási mintát közvetített feléjük. Ugyanígy semmi nem támasztja alá, hogy a terhelt veszélyeztette volna a kiskorúakat, így a bíróság a bizonyítékok mérlegelése során vagy helyes okfejtéssel nem állapíthatta volna meg a terhelt bűnösségét.
- [16] A védő szerint a jogerős ítélet „jogi indokolása és a minősítése” téves. A kiskorú veszélyeztetése eredmény-bűncselekmény: a tényállásban megkívánt eredmény a kiskorú testi, érzelmi, értelmi vagy erkölcsi fejlődésének veszélyeztetése. A súlyos kötelességszegés csak ennek a lehetőségét rejti, az

általános (absztrakt) veszély nem elegendő. Az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan volt, mert nem vizsgálta ezt a kérdéskört, a másodfokú bíróság pedig tévesen és az anyagi jogszabályokat sértve hozta meg a döntését.

- [17] Teljességgel téves a másodfokú bíróság azon álláspontja, miszerint a konkrét sérelem lehetősége elégséges követelmény; nem szükséges a kiskorúak erkölcsi, értelmi fejlődésének sérülése, mint eredménynek a bekövetkezése. A kiskorúak érzelmi fejlődésének veszélyeztetéséről azonban csak akkor van szó, ha a súlyos kötelességszegés közvetlen ráhatást gyakorol a kiskorúra, vagy olyan körülményeket teremt a számára, amelyek konkrétan akadályozzák a kiskorú testi adottságainak, értelmi képességének, az erkölcsi normákhoz való helyes viszonyának kibontakozását. A kiskorúak testi fejlődésének veszélyeztetése, az érzelmi életükben is zavarokat kell, hogy okozzon, és az értelmi fejlődésüket is kell, hogy akadályozza. A másodfokú bíróság nem juthatott volna arra a következtetésre, miszerint már a konkrét sérelem lehetősége is elégséges a bűnösség megállapításához.
- [18] A védő álláspontja szerint az elkövető csak akkor felelős a kiskorú testi, értelmi, érzelmi, vagy erkölcsi fejlődésének veszélyeztetéséért, ha az okozati összefüggésben áll a súlyos kötelességszegéssel. Jelen esetben a terhelt nem valósított meg kötelességszegést, hiszen más nevelők is nyilatkoztak úgy az eljárás során, hogy ha a helyzet megkívánta, ők is bementek a zuhanyzóba.
- [19] Az indítvány szerint a kiskorú veszélyeztetése megvalósulásának másik feltétele, hogy az csak a veszélyeztetés bekövetkeztével befejezett. Ezt pedig az adott ügy összes körülményeinek figyelembevételével, a sértett kiskorú személyisége, életkora tekintetében kell megítélni. A beszerzett bizonyítékok erre vonatkozó terhelő adatot nem tartalmaznak, a veszélyeztetés a másodfokú bíróság által megállapított tényállás alapján sem valósult meg.
- [20] Összességében a másodfokú bíróság által elfogadott tényállás alapján nem történt a terhelt részéről súlyos kötelességszegés és nem állt fenn veszélyeztetés. A „törvény szelleméből” nem vezethető le, hogy a lehetőség már veszélyeztetés. A lehetőség még nem bekövetkezés.
- [21] A másodfokú bíróság ezért törvénysértően súlyos büntetést szabott ki, ami nem áll összhangban a bizonyítékokkal és a terhelt cselekményével. A végleges foglalkozástól eltiltás még bűnösség megállapítása esetén is eltúlzottan súlyos. Kiskorú veszélyeztetése nem történt, erre egyik sértett sem hivatkozott. A védő kérte, hogy a Kúria nyomatékka vegye figyelembe a védelem által felkért szakértő véleményét, valamint az objektív tanúk vallomását.
- [22] Mindezek alapján pedig annak megállapítását kérte, hogy a terhelt nem követett el bűncselekményt, nem történt súlyos kötelességszegés, a gyermekek veszélyeztetése nem állt fenn, semmilyen adat nem támasztja alá, hogy a sértettek testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését bármi veszélyeztette volna, a törvényi tényállás-szerűség hiányzik. A büntetés enyhítése kapcsán hivatkozott a terhelt személyi körülményeire is. Végül megsértett jogszabályként megjelölte a Btk. 208. §-át, illetve a Be. 1., 2., 7. és 197. §-át.
- [23] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.46/2020/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt alaptalannak tartotta, és a támadott ítéletek hatályában fenntartását indítványozta.
- [24] Álláspontja szerint az indítvány azon részében, amelyben a védő a jogerős ítéleti tényállásban megállapítottakat - annak megalapozatlanságára hivatkozással - támadja, a felülvizsgálat törvényben kizárt. Ugyancsak törvényben kizárt az indítvány azon része is, amelyben a védő önmagában a kiszabott joghátrány enyhítését kéri. Az indítvány azon része, amelyben a védő a terhelt bűnösségének törvénysértő megállapítását kifogásolja, kizárólag a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján bírálendő el. E tényállás pedig tartalmazza, hogy a terhelt cselekményével veszélyeztette kk. **sértett 1** és kk. **sértett 2** erkölcsi és érzelmi fejlődését, kötődési képzetét, a szociális faktorok iránti bizalmi szükségletük megélését és torz azonosítási mintát közvetített feléjük. E ténymegállapítás tehát a felülvizsgálat során nem vitatható, ugyanakkor a bíróságok a tényállásban rögzített egyéb tények alapján helytállóan vonták le ezt a ténybeli következtetést is.

- [25] Az átiratban foglaltak szerint a kiskorú veszélyeztetésének törvényi tényállása veszélyeztetési eredményt tartalmaz, így a bűncselekmény megállapításához nem szükséges, hogy a sértő eredmény bekövetkezzen. A tényállásban található eredmény - a veszélyeztetés - a terhelti magatartással okozati összefüggésben megvalósult. A bíróság fenti ténymegállapítása tartalmazza azt is, hogy az miben nyilvánult meg. Az - az indítványban foglaltakkal szemben - nem csupán abban állt, hogy a terhelt nevelőként bement a fürdőszobába, hanem lényegében abban, hogy a terhelt a nevelése alatt álló kiskorúak felé szexuálisan közeledett.
- [26] A védő által megjelölt eljárási szabálysértések közül felülvizsgálati okot valósít meg, ha az ügydöntő határozat indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes. Jelen ügyben azonban az ítéletek indokolása és rendelkező része között semmiféle ellentmondás nem lelhető fel. A védő által megjelölt további eljárási szabálysértés miatt pedig felülvizsgálatnak nincs helye.
- [27] 3. A Legfőbb Ügyészség indítványa kapcsán a védő észrevételezte, hogy indítványát a Be. 648. §-ára és 649. §-ára alapozta, mivel azt kifogásolta, hogy a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak lényeges megsértése miatt, illetve eljárási szabálysértések során került sor, illetve a bűncselekményt törvénysértően minősítették és ebből kifolyólag törvénysértő büntetést szabtak ki. Érdemben teljes egészében fenntartotta és megismételte az indítványában kifejtett jogi álláspontját. Álláspontja szerint a Legfőbb Ügyészség azon állítása, miszerint a terhelt a kiskorúak irányába szexuálisan közeledett, semmivel sincs igazolva, mint ahogy az sem, hogy bármilyen közeledés a sértetteket veszélyeztette volna. Erre vonatkozó terhelő adat nincs, sőt a sértettek tárgyaláson tett reakciója éppen az ellenkezőjét igazolta. Ezért feltéve, de nem megengedve, hogy volt bármiféle közeledés, az alkalmatlan módú és irányú volt.
- [28] 4. A terhelt írásbeli beadványában ugyancsak kifogásolta a bíróság elfogultságát. A bíróság nem biztosította a védekezéshez való jogát, nem hallgatta meg a védelem által felkért szakértőt, noha a kirendelt szakértő véleményét az eljárás során végig kifogásolták. Ez a szakvélemény megalapozatlan. A bíróság elmulasztotta a két szakértő meghallgatásával az ellentétek feloldását. Tanúvallomások igazolták, hogy **sértett 1** nem szavahihető, vallomásait a bosszú vezérelte. Volt kollégái és növendékei egybehangzóan igazolták, hogy a sértetteket soha nem bántotta, testi és érzelmi fejlődésüket nem veszélyeztette, arra nem is lenne képes. Pedofil hajlamok és homoszexuális magatartásra, erőszakra, agresszióra utaló jelek a terhelnél nincsenek.
- [29] A terhelt is kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem vette figyelembe az általa megjelölt perdöntő bizonyítékot, továbbá a másodfokú tanács elnöke korábban három indítványát is elutasította; ezért más tanácselnököknek kellett volna tárgyalnia az ügyet.
- [30] A másodfokú bíróság által kiszabott büntetés - figyelemmel arra is, hogy a terhelt hasonló bűncselekmény miatt soha nem volt büntetve - eltúlzottan súlyos. Különösen aránytalan a végleges hatályú foglalkozástól eltiltás. Végleges hatállyal csak többszörös visszaeső tiltható el a foglalkozásától, ami esetében nem áll fenn.
- [31] Minderre tekintettel a terhelt maga is elsődlegesen a „bizonyítottság hiányában” történő felmentését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását - ezen belül új tanúk meghallgatásának és a szakértői vélemények ütköztetésének előírását - kérte.
- [32] **III. A felülvizsgálati indítvány nem alapos.**
- [33] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a értelmében kizárólag a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető - igénybe. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető. A Be. 648. §-a kizárólag azokat a tárgyköröket jelöli meg, amelyek miatt felülvizsgálatnak helye van; a felülvizsgálat konkrét okait a Be. 649. §-a határozza meg.
- [34] A védő indítványában ilyen okot nem jelölt meg. Csupán a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében tüntette fel - a törvényhely megjelölés nélkül -, hogy azt kifogásolja, miszerint a bíróság jogerős ítéletében a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak

lényeges megsértése miatt, illetve eljárási szabálysértések során került sor, illetve a bűncselekményt törvénysértően minősítették és ebből kifolyólag törvénysértő büntetést szabtak ki.

- [35] Ezek közül a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapítja meg; ellenben eljárási szabálysértés miatt jogorvoslatnak - a határozat tartalmától függetlenül - csak a Be. 649. § (2) bekezdésében felsorolt szabálysértések miatt van helye. Ugyancsak felülvizsgálati ok - a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján - ha a bíróság jogerős ítéletében a cselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki törvénysértő büntetést.
- [36] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja és b) pont ba) alpontja szerinti felülvizsgálati okok azonban - ugyanazon hivatkozás alapján - egymást kizárják; előbbi esetben ugyanis az indítvány a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítását kifogásolja, és a terhelt felmentését (az eljárás megszüntetését) célozza; míg utóbbi esetben az indítvány nem sérelmezi a bűnösség megállapítását, hanem csak a cselekmény törvénysértő minősítését, és - ezen keresztül - a büntetés nemének és/vagy mértékének törvénysértő voltát állítja. Célja ekkor a minősítés megváltoztatása, és a megváltoztatott minősítéshez igazodó - ekként immár nem törvénysértő (a terhelt javára bejelentett indítvány esetén: enyhébb) - büntetés kiszabása.
- [37] Jelen ügyben a védő indítványa a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjának megfelelő - eltérő minősítés megállapítására és a büntetés arra tekintettel való enyhítésére vonatkozó - érvet, kifogást nem tartalmaz. A védő elsődlegesen a terhelt büntetőjogi felelősségének a megállapítását sérelmezi, és ennek megfelelően az elsődleges indítványa is a terhelt felmentése. Ezért a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának - a védői indítvány valódi tartalma alapján - a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján van helye.
- [38] Ugyanakkor a felülvizsgálat során a tényálláshoz kötöttség elve érvényesül. A felülvizsgálat alapvető szabálya, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye. A felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].
- [39] A jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás irányadósága azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nem csak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, szintén támadhatatlan. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.
- [40] Jelen ügyben a védő kifejezetten a tényállás megalapozatlanságát sérelmezi, és ahhoz kapcsolódóan a bizonyítékok bírói mérlegelését is támadja. Ennek keretében a jogerős ítéletben megállapított tények bizonyíthatatlanságát állítja, elfogadott bizonyítékok hitelességét vonja kétségbe, el nem fogadott bizonyítékok elfogadása mellett érvel, további bizonyítás lefolytatásának elmulasztását sérelmezi, és a bizonyítékok eltérő mérlegelésével más tényállás megállapítását kéri a Kúriától. Mindez a törvény fent írt, kifejezett rendelkezéseibe ütközik. Nincs helye felülvizsgálatnak amiatt sem, hogy a bíróság a sértetti vallomásokat és a kirendelt szakértő véleményét fogadta el, a védelem által felkért szakértő véleménye kapcsán pedig a Be. 198. § (1) bekezdése szerint járt el, továbbá - az e törvényhely zárófordulatában rögzített tilalmat betartva - tanúként sem hallgatta ki. Így értelemszerűen a szakértői vélemények ütköztetésének és az új szakértő kirendelésének elmaradása miatt sincs felülvizsgálatra lehetőség, és a bizonyítási indítványok - akár az elsőfokú, akár a másodfokú eljárásban történt - elutasítása miatt ugyancsak nem kerülhet arra sor. Az indítvány ezeket sérelmező - az elejétől az 5. oldalának közepéig - terjedő része kapcsán a felülvizsgálat teljes

egészében törvényben kizárt. Az indítványban érintett, felülvizsgálati okot képező jogkérdés elbírálására - melynek kapcsán az indítvány szintén többször támadta a bizonyítékok mérlegelését is - ugyancsak kizárólag a jogerős ítéletben rögzített tényállás alapján kerülhet sor.

- [41] 2. A Btk. 208. § (1) bekezdésében foglalt kiskorú veszélyeztetésének büntettét az a kiskorú nevelésére, felügyeletére vagy gondozására köteles személy követi el, aki az e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegi, és ezzel a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődését veszélyezteti. A védő indítványa szerint a bűncselekmény két utóbbi törvényi tényállási eleme - a súlyos kötelességszegés, és a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődésének a veszélyeztetése - nem valósult meg.
- [42] Előbbi kapcsán azt kell előrebecsátani, hogy a bíróság jogerős ítéletében korántsem önmagában pusztán azt tekintette kötelességszegésnek, miszerint a terhelt nevelőként esetenként bement a növendékek fürdőhelyiségébe. Nyilvánvaló, ha a nevelő ezt okkal (például rendfenntartás, segítségnyújtás) érdekében teszi, az fel sem veti a kötelességszegés lehetőségét; jelen esetben azonban az irányadó tényállás szerint a terhelt a fiatalkorúak testének, nemi szervének megfigyelése, szexuális tartalmú beszélgetések kezdeményezése végett ment be a fürdőbe (amit a növendékek fel is ismertek). Erre pedig már a nevelői munkakör nem ad felhatalmazást, éppen ellenkezőleg, tilalmazza azt. Ezért az már kötelességszegés.
- [43] A jogerős ítéletben a terheltnek felrótt magatartás azonban nem merült ki ennyiben. A tényállás a terhelt fiatalkorúak felé történt más, nemi célzatú közeledéseit is tartalmazza, ami szintén kötelességszegés. Összességében rögzíthető tehát, hogy a bíróság jogerős ítéletében a terhelt tényállásban írt magatartását nem a tanúsításának helyszíne (ami egyébként nem minden esetben a fürdőszoba volt), hanem annak a tartalma miatt tekintette súlyos kötelességszegésnek.
- [44] A bíróság mindezek alapján helyesen rögzítette, hogy a terhelt a tényállásban írt magatartásával a kötelességeit megszegte, és a megsértett jogszabályokat is helyesen jelölte meg (elsőfokú ítélet 4. oldal harmadik bekezdés). A kiskorú veszélyeztetése büntetének megállapításához azonban a kötelességszegés ténye - önmagában - nem elegendő. A tényállásszerűség további feltétele, hogy a kötelességszegés súlyos legyen.
- [45] A súlyos kötelességszegés fogalmát a törvény nem határozza meg, megítélését - ún. normatív tényállási elemként - a bírói gyakorlatra bízta. Súlyos kötelességszegés lehet az elemi fontosságú kötelességek figyelmen kívül hagyása, vagy akár más kötelességek huzamosabb idejű megszegése, különböző kötelességszegések együtthatása is. Jelen esetben a bíróság jogerős ítéletében helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a terhelt magatartása a kiskorú veszélyeztetése megvalósulásához szükséges súlyos kötelességszegés fogalmának mindenben megfelel.
- [46] A bírói gyakorlat következetes abban, hogy a pedagógus megvalósítja a kiskorú veszélyeztetésének többrendbeli büntettét, ha a nevelésére bízott gyermekekkel szemben folyamatosan fizikai bántalmazásokat, megtorló jellegű fegyelmező intézkedéseket, továbbá megalázó jellegű intézkedéseket alkalmaz (BH 1997.469.). Ugyancsak súlyos kötelezettségszegésnek minősül a következetes bírói gyakorlat szerint a nevelésre, felügyeletre kötelezett személy részéről a kiskorú személlyel folytatott szexuális jellegű - de a szexuális cselekmény Btk. 459. § (1) bekezdés 27. pontja szerinti fogalmának nem megfelelő - magatartás is (BH 1994.470.I., BH 1993.216.). Erre tekintettel az alapügyben eljáró bíróságok helyesen állapították meg, hogy a nevelésére bízott fiatalkorúak fürdés közbeni, szexuális célzatú megfigyelése, szexuális tartalmú kérdések feltevése, és velük szexuális tartalmú beszélgetések kezdeményezése, valamint ugyancsak szexuális töltetű magatartásra való felhívása összeegyeztethetlen a nevelői tevékenységgel, s ekként helyesen értékelte úgy, hogy az maradéktalanul eléri a „súlyos kötelességszegés” szintjét.
- [47] A védő felülvizsgálati indítványában vitatott további jogkérdés kapcsán a Kúria az alábbiakat bocsátja előre. A Btk. 4. § (1) bekezdése szerint bűncselekmény az a szándékosan vagy - ha e törvény a gondatlan elkövetést is büntetni rendeli - gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra, és amelyre e törvény büntetés kiszabását rendeli. E § (2) bekezdése szerint

pedig társadalomra veszélyes cselekmény az a tevékenység vagy mulasztás, amely mások személyét vagy jogait, illetve Magyarország Alaptörvény szerinti társadalmi, gazdasági, állami rendjét sérti vagy veszélyezteti.

- [48] Az elmélet és a gyakorlat - attól függően, hogy valamely bűncselekmény Btk. Különös részében meghatározott tényállása tartalmaz-e eredményt, a bűncselekmények két csoportját különbözteti meg. Az ún. materiális (másként: eredmény-) bűncselekmények tényállása tartalmaz eredményt, míg az ún. immateriális (másként: magatartási) bűncselekmények tényállása nem tartalmaz eredményt.
- [49] Az eredmény két fajtája különböztethető meg, a sértés és a veszélyeztetés attól függően, hogy a tényállás valamely sérelmet, vagy valakinek (valaminek) a veszélyeztetését jelöli meg eredményként. (Ismeretes, hogy egyesek az ún. pszichikai eredményt a tényállásszerű eredmény önálló, harmadik fajtájaként definiálják.) Ehhez képest beszélhetünk materiális sértő és materiális veszélyeztető bűncselekményekről. A kiskorú veszélyeztetésének a jelen ügyben vizsgált, a Btk. 208. § (1) bekezdésében meghatározott alapesete ún. materiális veszélyeztető (másként materiális veszélyeztetési) bűncselekmény. Az elkövetési magatartás tényállásszerű eredménye a kiskorú testi, értelmi, erkölcsi vagy érzelmi fejlődésének a veszélyeztetése.
- [50] A veszély fogalmának meghatározásában az elmélet és a gyakorlat teljesen egységes. A veszély a sérelemmel határozható meg. A veszély a sérelem bekövetkezésének a lehetősége.
- [51] A különös részi tényállás meghatározásának függvényében megkülönböztethető az ún. absztrakt veszély és a konkrét veszély. Az absztrakt veszély esetén a sérelem bekövetkeztének csak a távoli (általános) lehetősége merül fel. A sérelem egy valószínűsíthető lehetőség. A konkrét veszély már helyzetre és személyre konkretizált veszély. A konkrét veszély akkor közvetlen, amennyiben a sérelem azonnali bekövetkezésének a lehetőségét teremti meg. Ilyen közvetlen veszélyt követel meg például a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés (Btk. 165. §) vagy a közúti veszélyeztetés (Btk. 234. §) tényállása. Ezekről eltérően a kiskorú veszélyeztetésének most vizsgált törvényi tényállásában meghatározott, személyre és helyzetre konkretizált veszély kapcsán a törvény nem követeli meg, hogy ez a veszély közvetlen legyen, tehát a sérelem azonnali bekövetkezésének a lehetőségét teremtsen meg. Mindezekre tekintettel helyesen hivatkozott a védő az indítványában arra, hogy a kiskorú veszélyeztetése ún. eredmény-bűncselekmény, mert törvényi tényállása eredményt tartalmaz. Ennek megfelelően e bűncselekmény valóban az eredmény bekövetkezésével válik befejezetté. Ez az eredmény azonban a törvény egyértelmű szövegezésére szerint nem a kiskorú fejlődésének károsodása, hanem kiskorú fejlődésének a veszélyeztetése, ami pedig - amint arra a másodfokú bíróság helyesen is rámutatott - a károsodás, a sérelem lehetőségének a megteremtését jelenti.
- [52] Indítványában a védő a károsodás és a veszélyeztetés fogalmát következtetlenül használja. Arra helyesen hivatkozott, hogy a kiskorú veszélyeztetése eredmény-bűncselekmény, és az eredmény a kiskorú testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődésének a veszélyeztetése, ennek megfelelően a bűncselekmény csak a veszélyeztetés bekövetkezésével válik befejezetté. Ugyanakkor ezzel ellentétesen (és tévesen) érvelése során arra az álláspontra helyezkedik, hogy „a kiskorú testi fejlődésének veszélyeztetése, az érzelmi életükben is zavarokat kell, hogy okozzon, és az értelmi fejlődésüket is kell, hogy akadályozza”. Azt kifogásolja, hogy „a másodfokú bíróság szerint már a konkrét sérelem lehetősége is elégséges”, és arra hivatkozik, hogy (a sértettek) „nem említik, hogy az eset nyomot hagyott volna bennük, semmilyen kezelésre nem jártak miatta”.
- [53] Túl azon, hogy a testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődés veszélyeztetése között a törvény semmilyen összefüggést nem kíván meg, bármelyik veszélyeztetése önmagában megvalósítja a vizsgált bűncselekményt, a védő - miközben helyesen rögzíti, hogy a szóban lévő bűncselekmény eredménye a veszélyhelyzet, melynek létrejöttével a cselekmény befejezett - valójában a konkrét sérelem meglétét hiányolja; a „zavarok” és az „eset által hagyott nyomok”, azaz konkrét károsodás hiányát kéri számon, valamint azt sérelmezi, hogy a másodfokú bíróság szerint a bűncselekmény megállapításához már „a sérelem lehetősége”, azaz a veszélyhelyzet is elegendő. A törvény szövege

azonban ezt ekként írja elő, mivel a kiskorú testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődésének veszélyeztetését, és nem a károsodását kívánja meg a bűncselekmény megvalósulásához.

- [54] Megjegyzi a Kúria azt is, hogy a bíróság jogerős ítéletében a sértettek érzelmi és erkölcsi fejlődésének veszélyeztetését állapította meg, a testi és az értelmi fejlődés veszélyeztetése fel sem merült.
- [55] A jogerős ítélet tényállása tényként rögzítette, hogy a terhelt kötelességszegése a sértettek érzelmi és erkölcsi fejlődését veszélyeztette. E megállapításnak a tényállásban kellő ténybeli alapja is van. A javítóintézeti nevelő által a fiatakorú szexuális kapcsolatra való felhívása, testük, nemi szervük feltűnő figyelése zuhanyozás közben (melynek indítéka a kiskorúak számára is felismerhető volt), és a más szexuális tartalmú beszélgetések kezdeményezése megteremti annak a veszélyét, hogy a fiatakorú érzelmi és erkölcsi fejlődése károsodjék; az, hogy ez jelen esetben - a fiatakorúak életkorára és tájékozottságára figyelemmel - nem jött létre, a bűncselekmény megvalósulása szempontjából közömbös.
- [56] A Kúria maradéktalanul egyetértett e körben a másodfokú ítélet 4. oldalának utolsó és 5. oldalának első bekezdésében kifejtettekkel. Kizárólag ez az értelmezés felel meg a törvény egyértelmű szövegezésének és az azon alapuló következetes bírói gyakorlatnak is. Ezt támasztja alá az indítványban eltérően hivatkozott, helyesen BH 1985.459. számon közzétett jogeset is. Abban az ügyben a kiskorú veszélyeztetése nem a kiskorú erkölcsi fejlődése károsodásának, hanem a károsodás lehetőségének - azaz a veszélyeztetésnek - a hiánya miatt nem valósult meg, mivel a 10 éves gyermek nem ismerhette fel, hogy egy orvosi igazoláson lévő dátum átírása veszélyes a társadalomra, erkölcsileg elítélendő cselekmény.
- [57] Minderre tekintettel jelen ügyben a bíróság jogerős ítéletében a büntető anyagi jogszabályokkal maradéktalanul összhangban állapította meg a terhelt bűnösségét 2 rendbeli kiskorú veszélyeztetésének büntetében.
- [58] 3. Amint arra a Kúria már utalt, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja a büntetés nemének és mértékének támadását a felülvizsgálat keretei között csak téves minősítésre, vagy a büntető anyagi jog büntetés kiszabására vonatkozó valamely kötelező - nem a bíró mérlegelésére bízott - szabályának megsértésére alapítva teszi lehetővé, ilyen hivatkozást azonban az indítvány nem tartalmaz. Ennek hiányában felülvizsgálat tárgyát nem képezheti, hogy a bíróság a büntetéskiszabás során a Btk. 79. és 80. §-ának előírásait, a súlyosító és enyhítő körülményeket, illetve az 56/2007. BK véleményt miként veszi figyelembe (BH 2016.264.II., BH 2012.239., EBH 2011.2387.II., BH 2005.337.III.).
- [59] A szabadságvesztés mértéke kapcsán a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése fel sem merülhet, hiszen a jogerős ítéletben kiszabott 2 év 4 hónap szabadságvesztés kétségtől az egy évtől - Btk. 81. § (1) és (3) bekezdésére tekintettel - hét év hat hónapig terjedő büntetési tétel keretei közé esik.
- [60] Az elkövetéskor hatályos Btk. 52. § (3) bekezdése - a Btk. 53. § (1) és (2) bekezdésére is tekintettel - lehetővé tette a kiskorú veszélyeztetése bűncselekmény elkövetőjének végleges eltiltását bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll [a 2017. december 1. napja óta hatályos Btk. 52. § (4) bekezdés pedig már kötelező főszabályként írja elő ezt]. Következésképpen a terhelttel szemben a végleges hatályú foglalkozástól eltiltás kiszabása nem ütközik a büntető anyagi jog szabályaiba, így a büntetés felülvizsgálatára e tekintetben sem kerülhet sor.
- [61] 4. Eljárási szabálysértésre hivatkozással felülvizsgálatnak kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdésében kimerítően felsorolt okokból van helye. Az e törvényhelyben [valamint az annak d) pontjában utalt Be. 608. § (1) bekezdésében írt] felsorolásban az elsőfokú eljárás idején hatályos Be. 1., 2., 7. és 197. §-ainak megsértése nem szerepel, így azok miatt felülvizsgálatra nem kerülhet sor.

Értelemszerűen nem lehet az ügydöntő határozat elleni felülvizsgálat tárgya az eljárás során alkalmazott rendbírság sem.

- [62] Indítványában a védő - bár a megsértett eljárásjogi szabályok felsorolásában nem utalt arra, de - kifogásolta mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság „elfogultságát”, valamint a másodfokú „tárgyaláson” az ügyész részvételének hiányát is.
- [63] 4.1. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján - a Be. 608. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel - valóban feltétlenül hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, és egyúttal felülvizsgálati ok, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró jár el. Az Alkotmánybíróság 25/2013. (X. 4.) AB határozata szerint az Alaptörvény XXVIII. Cikkének (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos alapkövetelmény, hogy e felülvizsgálati ok keretében a felülvizsgálatot a jelenleg hatályos Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjára alapított elfogultsági okra alapított indítvány is megalapozhatja.
- [64] Az Alkotmánybíróság említett határozata indokolásának [46] bekezdésében azonban arra is rámutatott, hogy az elfogultsági kifogás a felülvizsgálat keretében is csak a kizárásra vonatkozó egyéb szabályok szerint érvényesíthető. Ezért a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontja, illetve az azzal egyező tartalmú Be. 14. § (1) bekezdés e) pontja szerinti elfogultság felülvizsgálati eljárás alapja akkor lehet, ha az elfogultságra okot adó körülményről csak a jogerős ítélet meghozatalát követően szereztek tudomást, és azt három napon belül bejelentik [a Be. 15. § (4) bekezdésére tekintettel], illetve ugyanazt az okot nem ismételten jelentik be [a Be. 80. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel] {BH 2019.96. indokolás [21] bekezdés}.
- [65] Jelen esetben az indítványban a védő az első fokon eljáró bíró elfogultságának alapjaként a pervezetés tárgyában hozott döntéseit, valamint a védővel szemben kiszabott rendbírságot jelölte meg. A védő erre alapítva már az alapeljárásban is terjesztett elő kizárási indítványt, melyet a Nagykanizsai Járásbíróság a 2019. május 8-án meghozott 3.Beü.164/2019/3. számú végzésével megtagadott.
- [66] Következtes a bírói gyakorlat abban, hogy a büntetőeljárás törvényben felsorolt ún. abszolút kizárási okok a törvény erejénél fogva akadályozzák meg a bíró eljárását, míg a korábbi Be. 21. § (1) bekezdés e) pontjában, illetve a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjában megállapított relatív ok (elfogultság) csak az erre irányuló bírói bejelentés, illetve az erről rendelkező kizárást kimondó határozat alapján zárja ki az érintett bírót az ügy elintézéséből (BH 2014.300.).
- [67] Jelen ügyben az állapítható meg, hogy az első fokon eljáró bíró maga nem jelentett be elfogultságot, az ellene irányuló elfogultsági kifogást pedig a bíróság elutasította. A kizárást megtagadó határozat a felülvizsgálati eljárásban nem bírálható felül. A Be. 580. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy amennyiben a bíróság végzése vagy intézkedése ellen nincs helye fellebbezésnek [és a kizárást megtagadó végzés esetében a Be. 17. § (4) bekezdése szerint ez a helyzet], az ügydöntő határozat elleni fellebbezésre jogosult a bíróság végzését vagy intézkedését az ügydöntő határozat elleni fellebbezésében sérelmezheti. Amennyiben azonban az ügydöntő határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, úgy értelemszerűen a külön, egyébként sem fellebbezhető nem ügydöntő végzéssel szemben sincs arra lehetőség. A kizárás tárgyában hozott döntés felülvizsgálatát pedig a Be. 648. §-a zárja ki, miután a felülvizsgálat lehetőségét kizárólag az ügydöntő határozat tekintetében biztosítja. Nincs olyan törvényi rendelkezés sem, amely a nem fellebbezhető, nem ügydöntő végzés sérelmezését az ügydöntő határozat elleni felülvizsgálat során lehetővé tenné (Bfv.II.314/2019/7.). Következésképpen a felülvizsgálat során az alapeljárásban a kizárás tárgyában hozott határozat nem bírálható felül, az igény újbóli érvényesítése pedig ugyanazon tények alapján a Be. 80. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel kizárt.
- [68] A Be. 18. § (1) bekezdésének zárómondata szerint, ha a kizárási okot nem a bíró maga jelentette be, vagy a más által tett bejelentéshez nem járult hozzá, az ügyben korlátozás nélkül járhat el, és az ügydöntő határozat meghozatalában is részt vehet. Ezért nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az elfogultsági kifogás elbírálása előtt is eljár az ügyben.

- [69] A másodfokú bíróság tagjaival szemben a terhelt és védője az eljárás során nem terjesztett elő kizárási indítványt. A védő csupán a felülvizsgálati indítványában hivatkozott arra, hogy „a tanács elnöke” korábban a terhelt és védőjének több (meg nem jelölt) indítványát elutasította, ami azonban egyrészt önmagában fel sem veti, hogy arra nem törvényesen került sor, és ezért az érintett bíró az ügy érdemében sem járhat el pártatlanul; másrészt a felülvizsgálat keretei között a Be. 15. § (4) bekezdésében írt feltételek hiánya miatt sem érvényesíthető. Mindezekre tekintettel nem állapítható meg, hogy az alapeljárásban eljáró bíróságok ügydöntő határozatnak meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró járt el.
- [70] Ugyancsak a Be. 649. § (2) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bíróság a tárgyalást olyan személy távollétében tartotta meg, akinek a részvétele a törvény alapján kötelező. A védő indítványában a másodfokú tárgyaláson az ügyész részvételének hiányát kifogásolta, bár maga is megjegyezte, hogy az nem volt kötelező.
- [71] E körben a Kúria mindenekelőtt azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezésekről nem tárgyaláson, hanem nyilvános ülésen döntött. A nyilvános ülésen az ügyész jelenléte nem kötelező [Be. 599. § (4) bekezdés], és kötelező jelenlétét az a körülmény sem alapozza meg, hogy a terhelt terhére fellebbezést jelentett be.
- [72] Kétségtelen ugyanakkor, hogy a Zala Megyei Főügyészség a Bfel.131/2019/2. számú átiratában még akként nyilatkozott, hogy az ügyész a nyilvános ülésen részt kíván venni, majd azon szabályszerű értesítés ellenére nem jelent meg, és csak a tanács elnökének rövid úton történt megkeresésére nyilatkozott akként, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt (Bf.209/2019/4. számú jegyzőkönyv 1. oldal).
- [73] A büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény 255. § (2) bekezdése valóban akként rendelkezett, miszerint a másodfokú eljárásban az ügyész részvétele a tárgyaláson kötelező, ha a részvételét bejelentette, és ebben az esetben az ügyész jelenléte nélkül a tárgyalást nem lehet megtartani. E törvény azonban 2003. június 30. napján hatályát veszítette, és az azt követően 2018. június 30. napjáig hatályban volt 1998. évi XIX. törvény, illetve az azóta hatályos 2017. évi XC. törvény ilyen rendelkezést már nem tartalmaz. Ekként a másodfokú bíróság nyilvános ülésének megtartása az ügyész távollétében ugyancsak nem eredményezett feltétlen eljárási szabálysértést.

Az indítvány elvi tartalma

- [74] Az eljáró bíróságok számos eljárási szabálysértést valósítottak meg, és megalapozatlan tényállás alapján, törvénysértően állapították meg a terhelt bűnösségét kiskorú veszélyeztetésének büntetében. A terhelt nem szegte meg a köteleiséget azzal, hogy javítóintézeti nevelőként esetenként bement a fiatakorúak zuhanyzójába. A kiskorú veszélyeztetésének büntette azért sem valósult meg, mert a sértettek fejlődése a terhelt cselekményének következtében nem szenvedett károsodást.

A döntés elvi tartalma

- [75] I. Súlyos köteleességszegést jelent, ha a javítóintézeti nevelő a nevelésére bízott fiatakorúakat fürdés közben - számukra is felismerhetően - szexuális célzattal megfigyeli, velük szexuális tartalmú beszélgetéseket kezdeményez, és hozzájuk szexuális tartalommal közeledik. A kiskorú veszélyeztetésének további tényállási eleme - eredményként - a kiskorú testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődésének a veszélyeztetése, nem pedig a károsodása, ezért a bűncselekmény megvalósul, ha a terhelt cselekménye következtében a sérelem lehetősége létrejön.
- [76] II. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletben megállapított tényállás nem vitatható, a Be. 649. § (2) bekezdésében nem említett eljárási szabálysértés miatt pedig nincs helye felülvizsgálatnak. Az eljárásban nem járt el kizárt bíró, ha a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontján alapuló elfogultsági indítványt a bíróság elutasította. Új körülményekre alapítva kizárási igény a felülvizsgálati eljárásban is csak a Be. 15. § (4) bekezdése szerinti feltételek szerint érvényesíthető.
- [77] III. A másodfokú bíróság nyilvános ülésén az ügyész részvétele akkor sem kötelező, ha a terhelt terhére fellebbezést jelentett be és korábban a részvételi szándékát bejelentette.

Záró rész

- [78] A kifejtettek alapján a Kúria - a Be. 660. § (1) bekezdés főszabálya alapján tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdés főszabálya szerinti összetételben eljárva - a megtámadott határozatokat a Be. 662. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályában fenntartotta.
- [79] A Be. 653. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás lefolytatására a harmadfokú bírósági eljárás szabályait az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A harmadfokú bíróság határozatával szemben viszont a Be. nem biztosítja a fellebbezés lehetőségét, s attól eltérő rendelkezést a Be. XC. Fejezete sem tartalmaz. A végzés ellen tehát nincs helye fellebbezésnek. Felülvizsgálatát a Be. 650. § (1) bekezdés b) pont második fordulata zárja ki.
- [80] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul; az említett törvényhely (7) bekezdése szerint felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. A Be. 656. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

, 2020. június 18.

. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Somogyi Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Scholtz Hilda s.k. bíró